

ŚRODOWISKOWE ZASADY WYCEN PRAC PROJEKTOWYCH 2006

Jednostki projektowe w swojej codziennej praktyce posługują się różnymi metodami wyceniania wartości wykonywanych przez siebie dokumentacji i prac związanych z projektowaniem.

Bezsprzecznie jednak najbardziej rozpowszechniona obecnie w Polsce jest metoda przedstawiona w wydawnictwie zatytułowanym *Środowiskowe Zasady Wycen Prac Projektowych*. Opracowana bardzo trafnie i wszechstronnie, zyskała licznych zwolenników wśród jednostek projektowych, banków, urzędów oraz inwestorów, zwłaszcza prowadzących inwestycje ze środków publicznych. Warto także dodać, że „Środowiskowe Zasady” są przyjmowane przez sądy powszechne do przeprowadzania postępowania dowodowego w sprawach spornych pomiędzy uczestnikami procesów inwestycyjnych. Dodatkowo potwierdza to ich wartość oraz znaczenie dla prawa stosowanego w Polsce.

ŚZWPP składają się z 10 odrębnie opracowanych rozdziałów, których tytuły i treść przedstawiono w następnym rozdziale. Nie jest to przysłowiowy „cennik” (choćby potocznie tak bywa nazywana), lecz materiał pomocniczy do określania cen prac projektowych.

W tej metodzie podstawowymi składnikami wyceny pracy projektowej są:

- *parametry rzeczowe i techniczne* projektowanego tematu, parametry trudności, kategorie itp.,
- *dotądki (D)* i *współczynniki (W)* korygujące ilości nakładu pracy przy spełnieniu określonych warunków,
- *umowne jednostki nakładu pracy (j.n.p.)* podane w tabelach,
- *stawka* za jednostkę nakładu pracy (j.n.p.).

Nakłady pracy podane w tabelach są wielkościami umownymi, określającymi normatywnie niezbędny nakład pracy w przeciętnych warunkach organizacyjno-technicznych. Umowność *jednostki nakładu pracy* przesądza, że nie jest możliwe przeprowadzanie logicznych bezpośrednich porównań tych jednostek z fizycznymi jednostkami czasu. Nie należy zatem utożsamiać j.n.p. z „godziną” lub „normogodziną”.

Stawka za jednostkę nakładu pracy (j.n.p.) jest określana corocznie przez Zarząd Rady Koordynacyjnej Biur Projektów w zależności od wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych, określanego w komunikacie Prezesa GUS i publikowanego w „Monitorze Polskim”. W ustalonej stawce za j.n.p. ujęto koszty ogólne i zysk jednostki projektowej ale bez kosztów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Ceny za prace projektowe i usługi inżynierskie określane wg ŚZWPP – 2006 są wartościami „netto” (nie zawierają podatku od towarów i usług).

Nakłady na prace projektowe, określane według ŚZWPP, obejmują kompleks czynności z nimi związanych (z wyjątkiem opłat pobieranych przez urzędy i instytucje z tytułu uzgodnień prac projektowych oraz opłat związanych z uzyskaniem warunków technicznych dotyczących dostawy mediów, zakupem map i podkładów geodezyjnych), a w szczególności :

- rozpoznanie oraz przeanalizowanie danych i warunków technicznych związanych z przyłączeniem projektowanych obiektów do istniejących obiektów i urządzeń,
- rozpoznanie i przeanalizowanie danych dostarczonych przez zamawiającego stanowiących podstawę wykonania pracy projektowej,
- wykonanie pracy projektowej w zakresie wynikającym z odpowiednich przepisów,
- przeprowadzenie niezbędnych uzgodnień związanych z wykonywaniem pracy projektowej (na terenie kraju),
- uzgodnienie projektów przez rzeczoznawców, np. BHP, ppoż., sanepid (bez względu na to, czy jednostka projektowa zatrudnia tych rzeczoznawców na stałe, czy w formie umowy o dzieło),
- koordynację wewnętrzną prac projektowych,
- sprawdzenie prac projektowych,
- udzielanie wyjaśnień i uzgodnień kontrahentom i innym zainteresowanym,
- zapytania ofertowe krajowe oraz opiniowanie ofert występujące w toku projektowania (do trzech ofert na jedną maszynę lub urządzenie),

Na popularność „*Środowiskowych Zasad*” złożyły się różne czynniki i działania RKBP, na przykład:

1) szeroki zakres „*Środowiskowych Zasad*”, obejmujący całość zagadnień inwestycyjnych, tj. umożliwiający wykonanie kompletnej wyceny dokumentacji projektowej dla każdego budynku, obiektu liniowego i inżynierskiego, dla każdego zainstalowanego urządzenia, a także wycenę poszczególnych branż, w tym części architektonicznej i konstrukcyjnej obiektu, instalacji specjalistycznych, opracowań kosztorysowych, założeń realizacji, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych, opracowań „bioz” i innych opracowań; niezwykle ważne jest też uzmysłowienie projektantom szczegółowego zakresu opracowań projektowych,

2) tworzenie wycen prac projektowych na podstawie wielkości parametrów technicznych, stopni trudności, kategorii, dodatków i współczynników, które mogą być dokładnie określone,

3) systematyczna nowelizacja i rozszerzanie „*Środowiskowych Zasad*”, m.in. przystosowywanie do

wprowadzanych zmian w aktach prawnych,

4) coroczne weryfikowanie stawki za jednostkę nakładu pracy na podstawie o publikowanych przez GUS wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych,

5) stały kontakt z użytkownikami „Środowiskowych Zasad”, wyjaśnianie i interpretowanie wszelkich wątpliwości, wydawanie biuletynu pt. „Informacja”,

6) organizowanie spotkań szkoleniowo-informacyjnych,

7) niewygórowany poziom cen za prace projektowe, pozwalający projektantowi na wykonanie w pełni dopracowanej dokumentacji projektowej i pokrycie kosztów jej opracowania, a inwestorowi – zapewniający otrzymanie przemyślanego i wystarczająco szczegółowego projektu,

8) fakultatywny charakter „Środowiskowych Zasad”,

9) akceptacja „Środowiskowych Zasad” (wydań 2003 i 2006) przez Ministerstwo Infrastruktury.

Stosowanie ŚZWPP – 2006 wymaga również od zamawiającego przedmiotu zamówienia sprecyzowania przedmiotu zamówienia na prace projektowe pod względem wymagań technicznych, wyposażenia oraz przybliżonej wielkości podstawowych parametrów.

Wydawnictwo pt. **Środowiskowe Zasady Wycen Prac Projektowych – 2006** obejmuje trzy metody określania cen za prace projektowe i usługi inżynierskie:

- 1. Metoda podstawowa, najbardziej precyzyjna, oparta na technicznych kryteriach trudności oraz wielkości parametru technicznego, jak kubatura, powierzchnia, długość i in. Metoda obejmuje całość zagadnień inwestycyjnych. Metoda ta określa nie tylko nakłady na wykonanie danej pracy projektowej, ale również szczegółowy zakres opracowań projektowych. Poprzez coroczne ustalanie w PLN (na podstawie komunikatu Prezesa GUS o wzroście cen w gospodarce) wartości pomocniczej, jaką jest stosowana w tej metodzie „jednostka nakładu pracy” (j.n.p.), pozwala na określanie realnych cen w projektowaniu,**
2. Metoda wskaźnikowa, bazująca na wskaźnikach procentowych kosztów dokumentacji projektowej w stosunku do kosztów robót budowlano – montażowych. Jest ona oparta na ustaleniach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 2001 r. w szczegółowych zasad finansowania inwestycji z budżetu państwa. (Dz. U. Nr 133, sprawie poz. 1480). Jest zbliżona do sposobu obliczania planowanych kosztów prac projektowych podanego w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót (Dz. U. Nr 130, poz. 1389).
3. Metoda wartościowa, polegająca na określaniu wartości usług projektowych i inżynierskich na podstawie przewidzianych (lub rzeczywistych) ilości godzin angażowanych na realizację tematu przez zespół projektowy lub rzeczoznawcę oraz uzgodnionej między stawki godzinowej.

Artykuł pochodzi ze strony www.ipb.org.pl